

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 812

гр. Кюстендил, 30 ноември 2009 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Кюстендилският административен съд в закрито заседание на тридесети октомври 2009г. в състав:

СЪДИЯ: АВТОНОМКА БОРИСОВА

с участието на секретаря СВЕТЛА КЪРЛОВА
разгледа адм.д.№321/2009 г. и, за да се произнесе, взе предвид:

Делото е образувано по повод жалбите на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков от гр.Варна и на Вера Веселинова Петканчин от София срещу отказа на кмета на община Сапарева баня да издаде индивидуален административен акт по тяхно искане вх. №1392/21.04.2009 г. Искат неговата отмяна и връщането на преписката на административния орган с указанието да назначи комисия, която да установи дали описаният строеж е опасен по смисъла на чл. 195 ЗУТ и в случай, че бъде установено, че е такъв, да бъде издадена заповед за премахването му. Иска се присъждането на разноски по делото.

Ответната страна – община Сапарева баня оспорва жалбите, иска тяхното отхвърляне, алтернативно развива съображения за тяхната недопустимост, както и за това, че кметът не е компетентен да се произнесе по направените искания.

Правният си интерес да искат издаването на акт от кмета на община Сапарева баня и за оспорването на отказа му жалбоподателите обосновават с правата си по т. н. Орхуска конвенция, т.е. Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси за околната среда, приета в Орхус, Дания на 25.06.1998 г., в сила за Република България от 16.03.2004 г., като с оглед на нея заявяват, че не следва да доказват правен интерес, тъй като се касае до въпроси на околната среда

Кюстендилският административен съд постави на обсъждане материалите по делото, оплакванията в жалбата, доводите и възраженията на страните, провери допустимостта на жалбата и при условията на чл. 168 и сл. АПК установи следното:

Жалбоподателят Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията е с регистрация по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, видно от решението на Варненския окръжен съд от 13.02.2007 г. по ф. д. №252/2007 г., има за предмет на дейност оптимизиране функционирането на правосъдието и администрацията, развитие и утвърждаване на гражданското общество, защита на човешките и гражданските права, възпитаване на чувство на отговорност, справедливост и чест, с председател Юлиан Атанасов Чолаков, който е и негов представител /виж цитираното решение – л.14-15 от делото/.

Жалбоподателката Вера Веселинова Петканчин е от София и предявява жалбата си като физическо лице.

На 21.04.2009 г. в писмено искане, регистрирано с вх. №1392 представителят на Сдружението за оптимизиране на правосъдието и администрацията Юлиан Чолаков и Вера В. Петканчин са поискали от кмета на община Сапарева баня, общ. Сапарева баня да нареди: **незабавно спиране** експлоатацията на пътническа въжена линия хижа “Пионерска-хижа Рилски езера” като съоръжение с повишена опасност, да **проведе процедура** по чл. 195 и сл. ЗУТ, да назначи съответна комисия и въз основа на констатациите ѝ да **издаде заповед** за премахване на строежа, като се допусне предварителното ѝ изпълнение. /л.8 от делото/. Към него са приложили копие от становище на инж. Сл. Борчев от търговско дружество “Геозащита” ЕООД гр.Перник и доказателства за регистрацията на сдружението по ЗЮЛНЦ и за представителната власт на председателя му. Правният си интерес си да искат издаването ѝ са обосנוвали с оглед на това, че са любители на природата и на слънчевата музика на Орфей; че са заинтересувани свещеното място Седемте рилски езера да не се замърсява и осквернява; че пристигането на многобройни туристи според капацитета на съоръжението ще повлияе върху популациите на ключови растителни и животински видове, ще попречи на осъществяването на летните събори на Духовно общество “Бяло братство”, като по този начин ще бъде осъществена и дискриминация по убеждения и религия или вяра. Поддържат, че съоръжението се намира върху терен с активиран свлачищен процес, че преминава през територията на Национален парк “Рила”, където е недопустимо извършването на допълнителни строителни мероприятия и представлява строеж, който застрашава живота на гражданите и не може да бъде укрепен, поради което следва да бъде премахнат.

В писмо изх. №1392/7.05.2009 г. /л. 5 от делото/, адресирано до жалбоподателите, кметът на община Сапарева баня е изразил становището си, че липсват основания за спиране експлоатацията на съоръжението “Пътническа въжена линия “Рилски езера” с местонахождение от хижа “Пионерска” до х. “Рилски езера”, общ. Сапарева баня, позовавал се е на представеното от тях писмено становище на инж. Славчо Борчев, на

неговото участие в Държавната приемателна комисия, назначена със заповед №РД-19-327/23.03.2009 г. на зам. началника на ДНСК, където бил изразил положително писмено становище за въвеждане в експлоатация на съоръжението, както и на издаденото разрешение за ползване от 1.04.2009 г. по реда, предвиден в ЗУТ.

Предмет на оспорване пред съда е становището на кмета в това писмо, за което се поддържа, че представлява отказ за издаване на индивидуален административен акт, т.е. заповед за премахване на съоръжение с повишена опасност, представляващ пътническа седалкова въжена линия с правно основание по чл. 195, ал.1 ЗУТ. Жалбоподателите правят оплаквания за нарушение на материалния закон, които обосновават с извършване на строителството в нарушение на чл. 96, ал. 5 ЗУТ, поради липса на предварително разрешение на министъра на регионалното развитие и благоустройството за извършване на строежи в свлачищни райони; че строителството е в нарушение на чл. 7 от Наредба №12 от 3 юли 2001 г. за проектиране на геозащитни строежи, сгради и съоръжения в свлачищни райони и в тази връзка се позовава на становището на инж. Борчев от търговско дружество "Геозащита" ЕООД гр. Перник. Тези съображения по своя характер са насочени към оспорване законността на строежа, респ. на разрешението за ползването му.

От протокол приложение №16 за установяване годността на ползване на строеж "Пътническа въжена линия "Рилски езера" Кабели НН, местонахождение от х. Пионерска до х. Рилски езера е видно, че Държавна приемателна комисия, назначена със заповед №РД-19-327/23.03.2009 г. на зам. началника на ДНСК и окончателен доклад на "Евростандарт" ЕООД гр. Варна, упражняващо строителен надзор е констатирала изпълнението на този строеж съгласно изискванията на ЗУТ, приела го е като годен за експлоатация и е предложила на началника на ДНСК да издаде разрешение за ползването му /виж протоколът на л. 39-48 от делото/. С разрешение за ползване №СТ-05-310 от 01.04.2009 г. зам. началникът на ДНСК инж. Георги Даракчиев на основание чл. 222, ал.1, т. 8 от ЗУТ, чл. 177, ал. 2 ЗУТ и др. е разрешил същото. От него е видно, че възложител и собственик на строежа е община Сапарева баня, а собственик на терена в частта от стълб №16 до стълб №23 и горна лифтова станция е Национален парк "Рила" МОСВ. Член на комисията е бил и инж. Славчо Борчев, който е подписал протокол образец №16 със становище, че съоръжението може да бъде прието за експлоатация /виж същото, представено като доказателство по делото/

Съпоставянето на датата на издаване на разрешението за ползване с датата на искането на жалбоподателите до кмета на община Сапарева баня сочи, че е направено 20 дни след издаване на разрешението и касае спирането на експлоатацията на съоръжението до провеждане на процедурата по чл. 195 ЗУТ от страна на общинската администрация и

премахването му. Съгласно ал. 1 на тази разпоредба собствениците на строежи са длъжни да ги поддържат в техническо състояние, отговарящо на изискванията по чл. 169, ал.1-3 ЗУТ, които по същество са такива за безопасност, хигиена, опазване на здравето и живота на хората, за достъпност на хората с увреждания, за опазване на защитените зони и територии и др., да не допускат извършването на промени в тях, които водят или могат да доведат до влошаване на проектните нива на съответствие с изискванията на целия строеж. В правомощията на кмета на общината по местонахождение на имота при неподдържането им в добро състояние е да издаде заповед, с която да задължи собственика да извърши в определен срок необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне или заздравяване /ал. 4/. Премахване съгласно чл. 195, ал. 5 ЗУТ той може да разпореди в случаите, когато описаните там обекти са неподходящи по местоположение, разположение, вид и материали и не могат да се ремонтират и това се разпорежда в името на сигурността, здравеопазването, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите. На премахване подлежат и строежи, негодни за използване, застрашени от самосрутване и вредни в санитарно-хигиенно отношение, които са вредни в санитарно хигиенно отношение и не могат да се поправят. /арг. чл. 195, ал.6 ЗУТ/. Заповедта се издава след установяване на състоянието на обектите с протокол от комисия по реда, предвиден в чл. 196 ЗУТ. По начина, по който е разписана разпоредбата на чл. 195 ЗУТ кметът няма правомощия да спира експлоатацията на съоръжението като строеж по смисъла на пар.1, т. 38 ДР на ЗУТ.

Несъмнено в случая е, че кметът не е назначавал комисия, не е съставян протокол за установяване действителното състояние на строежа, какъвто предполага изпълнението на процедурата по чл. 196 ЗУТ. Както се посочи по-горе, кметът е обосновал отговора си, че няма основание за спиране на строежа със становището на инж. Сл. Борчев за наличието на свлачищни процеси, приложено от жалбоподателите, изготвено след извършен оглед на 18.07.2008 г. по повод сигнал от председателя на Асоциацията на парковете в България и писмо на МРРБ от 14.07.2008 г. и положителното му становище към протокола за установяване годността на строежа, на издаденото разрешение за ползване. От първото становище на инж. Борчев е видно, че е установено, че са засегнати от свлачищния процес площи от горски фонд, че е налице временно прекъсване на пътя от х. Пионерска до м "Обесения камък" и др. Като член на приемателната комисия инж. Борчев е подписал протокола без възражения, а в писменото си становище е записал като свои констатации относно наличието на регистриран свлачищен участък с изпълнени укрепителни мероприятия /т.1/; че не са регистрирани деформации по пилотната стена и терена, които биха застрашили нормалната работа на съоръжението /т.2/; че

свлачищният процес е с периодичен характер на проявление след активен снеговалеж и обилни валежи и застрашава горски път /следва нечетлива дума/ на участъка /т.3/; че е необходимо да продължат наблюденията на изградените реперни мрежи /т.4/.

Съдът счита, че жалбите /те са с едно и също съдържание/ са недопустими и следва да бъдат оставени без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено. Съдържащият се отговор в писмо изх. №1392/07.05.2009 г. на кмета на община Сапарева баня няма правно и фактическо основание да се счете за изричен отказ да се издаде индивидуален административен акт, който да подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ. Такъв отказ би бил налице в случаите, когато съответна правна норма задължава административния орган при настъпването на определени факти да издаде такъв акт. Правното основание, на което са се позовали жалбоподателите в искането си е по чл. 195 ЗУТ. Няма съмнение, че компетенциите за издаване на актовете по приложението ѝ в различните хипотези принадлежат на кмета на общината по местонахождение на имота, но по начина, по който са регулирани правоотношенията, не е предвидено негово задължение да се произнесе по искане за спиране експлоатацията на строеж, както и за премахване.

Правомощието за спиране експлоатацията на строежа – пътническа седалкова въжана линия, не е в приложното поле на чл. 195 ЗУТ, поради което становището на кмета, съдържащо се в писмения му отговор, че не намира основание за това, не представлява отказ за издаване на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т.1 ЗУТ и поради това не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Правомощието за премахване по чл. 195, ал. 5 и ал. 6 ЗУТ е с оглед защита на предвидените там интереси /безопасност, сигурност, здраве, естетика и др. , респ. защита от пожари, от самосрутване, вредни в санитарно-хигиенно отношение. То принадлежи на кмета, но жалбоподателите не са от кръга на лицата, които могат да искат упражняването им и поради това не е длъжен при поискване от тях да издаде заповед или да откаже издаването ѝ. Позоваването на Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси за околната среда, т.н. Орхуска конвенция, във връзка с процесуалната възможност сдружението като юридическо лице с нестопанска цел с предмет на дейност по оптимизиране функционирането на правосъдието и администрацията да предяви искане по чл. 195 ЗУТ, относно обект, който не е негова собственост, приет по предвидения в закона ред с разрешено ползване, е неоснователно. Конвенцията, както следва и от самото ѝ наименование, касае достъпа до информация и

правосъдие по въпроси за околната среда. Защитата, регламентирана в чл. 195 ЗУТ, касае въпросите на устройство на територията, като кръгът на лицата, които могат да искат издаването на актове във връзка с тях е ограничен от една страна от изискването за пряк правен интерес, а от друга страна от предпоставките, при които действа органът. Жалбоподателите не установяват такъв интерес, не са измежду изрично посочените в закона. Определящо се явява обстоятелството, че правоотношенията по член 195 ЗУТ се развиват между собствениците на имотите и служебно действащият административен орган. Кръгът на лицата, които се считат за заинтересувани и могат да искат премахването на обекти и строежи по реда на чл. 195 ЗУТ, не се разширява с оглед на обстоятелството, че конкретният обект се намира в защитена територия, какъвто е Национален парк "Рила".

Поради прекратяването на делото на жалбоподателите не се дължат разноските на жалбоподателите, каквото искане е направил процесуалният им представител адв. Маринов.

С оглед на всички тези съображения и установени обстоятелства и на осн. чл. 159, т.1 АПК във вр. с чл. 195 ЗУТ съдът

О П Р Е Д Е Л И

Оставя без разглеждане като недопустими жалбите на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията със седалище гр. Варна, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков от същия град, бул. Владислав Варненчик" блок 40, вх. А, ап. 43 и на Вера Веселинова Петканчин от София, ул. Елин Пелин №20, ет. 4, ап. 7 срещу становището на кмета на община Сапарева баня, обективизирано в писмо изх. №1392/07.05.2009 г. по повод тяхно искане вх. №№1392/21.04.2009 г. за спиране експлоатацията на строеж "Пътническа въжена линия "хижа Пионерска – хижа "Рилски езера" и премахването му при условията на чл. 195 ЗУТ.

Определението може да се обжалва пред ВАС в 7-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено. Да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

